

do nejvyšší zákonné hranice, k čemuž přirozeně jsou oprávněni, a ponechali by budoucímu uvážení, hodlají-li z ocenění takového sleviti.

Že budoucí takové snížení nemělo by pro ně žádné-
ho nebezpečného finančního důsledku, bylo již řečeno.

Tím však vyšinu-
la by se praxe v odporu s ideou
zákonu, spočívající na fakultativnosti stabilisace a vol-
ným uvážením fatenta, chce-li a do jaké výše hodnoty
své stabilisovati.

Projev univ. prof. Dra V. Hory na mani- festační soudcovské schůzi 4. XII. 1927 v Praze.

Nemám mandát od nikoho k nějakému projevu, přišel jsem jako bývalý soudce a jako vysokošk. profes-
sor oboru, jenž je v nejtěsnější spojitosti se soud-
nictvím. Můj dojem z dnešní schůze je trpkost a
úzkost. Trpkost z toho, co vidím a slyším a úzkost
z toho, co bude. Soudce je osoba, které stát svěřil tu
největší moc, ve sporech spoluobčanů vysloviti autori-
tativně, co je právo a zaručiti jeho uskutečnění. Slyším,
jak tito mužové trpce si stěžují, že se jim samým ne-
dostává spravedlnosti. To je trpký pocit pro každého
přítele justice. Druhý zdroj této trpkosti je v naší bez-
moci. Se všech stran se ujišťuje a mluví o sympatii
k soudcům a o uznávání jich práce, ale pomoci prý se
nemůže pro různé vlivy a proudy znemožňující i vlá-
dě nápravu. Mluvílo se zde o neodvislosti soudců. Ne-
odvislost je paladiem soudcovského stavu, je jedinou
zárukou důvěry v soudnictví a nyní čtu v resoluci
dnešní schůze: »Víme, že při nynějším nedostatečném
obsazení soudů a stát. zastupitelstev musilo by nastati
úplné ochromení soudnictví se všemi hospodářskými a
právními důsledky, kdybychom dodržovali přesně
všecky příkazy procesních řádů a nepracovali na úkor
svého zdraví a svých rodin skoro třikrát více, než
bylo a jest naší povinností. Nemůže býti smutnějšího
dokladu neváznosti k právnímu řádu nežli skutečnost,
že justiční správa to nejen zná, nýbrž i přímo žádá.«
To se mně dotklo přímo bolestně. Zde sami přizná-
vate, že nejste neodvislí. Jako přítel vám říkám, že
máte na tom spoluvinu. Přiznáváte se k porušování
procesních řádů, t. j. zákonů. Když si toho justiční
správa žádá, jste ochotni porušovati zákon. Neodvislí
soudcové se k tomu nikdy nepropůjčí! Není záruky,
že zítra neporušíte i právo materiální. Chtěli jste ovšem
dobré, chtěli jste přispět ohrožené justici zdolat ho-
madící se práci, mysleli jste, že to dovedete, ale si-
tuace ukazuje, že to je nemožno. Trpíte fysicky pa-
dající pod tíhou práce, ale trpíte jistě i morálně, máte
výčitky svědomí. Jste vychováni v úctě ku zákonům
a nemáte proto jistě radost ze své práce. Byla tu zmín-
ka, že zaváděním samosoudcovství místo senátů ohro-
žuje se soudcovská neodvislost. Máme dnes ještě zákon
předpisující i senáty a jak se v nich jedná? Jsou to
ještě senáty, když dva členové jeho vyřizují zatím svou
agendu samosoudcovskou a předseda jedná sám, když
zatím dva členové přijdou do senátu ve 2 hodiny, ač-
koliv tam měli býti už v 9 hodin, když při formální
poradě nevědí, o č jde? Vy sami si takto neodvislost
podkopáváte! Justiční správa je tu velmi těžce obvi-
něna. Ona prý zná, ale i žádá to porušování zákonů.
Nepochybuji, že obvinění je pravdivé a nevím, jak to
jednou zodpoví. Nejvíce na srdci mi leží otázka do-

rostu. Vychovávám jej a vykládám mu s láskou svůj
obor, chci mu vštípit lásku k soudnictví, vysvětluji
jeho přednosti, vybízím k práci pro budoucnost a
schvaloval jsem vždy volbu těch, kteří chtěli jíti k sou-
du. Nemám už odvahy schvalovat to dále. Moji žáci
přicházejí pak ke mně z praxe a já to cítím jako vý-
čitku, když mi praví: »Pane profesore, ono se to
u soudů dělá docela jinak než jste nám vykládal, nám
se to tam nelíbí, nám se to hnusí, my nemáme co po-
chytili, my se nemůžeme nic naučit, my tam děláme
jen stroje.« Ztrácejí lásku i chuť k povolání, když od
8 hodin ráno do pěti odpoledne dělají jen pisáře a bez
oběda vyčerpání vrací se domů. A to doporučoval jsem
vždy ty nejlepší k téhle službě! A na tom přece mnoho
záleží, aby k soudu šli právě ti nejlepší. A z toho ta
moje úzkost. Nepřijde-li náprava včas a vydatná, bude
soudnictví upadat dál a dále, leď se budou prolomovat
vždy více, až nastane katastrofa. V krizi už jsme a
nutno hledat cesty, jak zabránit té katastrofě. Apeluji
na všechny směřodonné činitele o pomoc. Nedostáčí
projevovat soudcům sympatie, třeba energi-
ckého činu a to bezodkladně!

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Člen věřitelského výboru v konkursním ří-
zení nemá práva stěžovati si do usnesení
konkursního soudu, jímž byl zproštěn svého
úřadu jako člen výboru.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze 7. září 1927 RI 762/27.
Krajský soud v Chebu K 13/25.)

Na návrh správce podstaty a tří členů věřitelského výboru
zavál krajský jako konkursní soud JUDra T., advokáta, člena
věřitelského výboru, tohoto jeho úřadu.

Ku stížnosti jeho zrušil vrchní zemský soud v Praze jako
soud stolice druhé rozhodnutím z 18. července 1927 R IV
303/27 usnesení to, návrh zmíněný zamítl. Odůvodnění: Podle
§ 88 (3) konk. ř. mohou býti zvoleni do výboru věřitelského
nejen konkursní věřitelé, nýbrž i osoby, které nejsou konkurs-
ními věřiteli a jest též v § (4) k. ř. učiněno opatření, aby
při schůzích věřitelského výboru nikdo ve své věci nehlasoval.

Podle § 88 (4) k. ř. může konkursní soud členy věřitel-
ského výboru z důležitých důvodů, zejména když svých povin-
ností zanedbávají, úřadů zbaviti. Již z tohoto znění patrno, že
toliko z důležitých důvodů jest přípustno zbavení člena takó-
vého úřadu.

Volba JUDra T. za člena věřitelského výboru byla již
usnesením krajského soudu potvrzena.

Napadeným usnesením nastalo zbavení JUDra T. úřadu
jen proto, poněvadž jest konkursní soud náhledu, že jakožto
člen věřitelského výboru by mohl nahlížeti do spisů správce
podstaty ve prospěch svého mandanta X, jež v odpůřím pro-
cesu proti němu u krajského soudu konkursní podstatou ve-
deném zastupuje, a tedy k újmě konkursní podstaty.

Uvážili se však, že JUDr. T. zastával již od svého usta-
novení bez závad svůj úřad, že teprve dne 24. prosince 1926,
tedy po 1½ roce správcem podstaty a třemi členy věřitelského
výboru, jimiž bylo tvrzeno, že JUDr. T. by měl příležitost
takřka ze spisů protistrany a zpráv ve prospěch svého klien-
ta se informovati, ano i při poradách a hlasováních svůj vliv
ve prospěch klienta svého uplatňovati, bylo učiněno podání
na zbavení JUDra T. jeho úřadu, tu jest zřejmo, že důležitý
zbavovací důvod dle § 88 (4) k. ř. zde není.

Jediná ta okolnost, že JUDr. T. jest právním zástupcem
Xa, není překážkou pro jeho členství ve věřitelském výboru,
neboť i konkursní věřitelé mohou býti členy a jen ve svých
vlastních věcech, tedy také ve svých odpůřích sporech nemo-
hou hlasovati (§ 89 [4] k. ř.).

V napadeném usnesení nejsou také určité skutkové okol-
nosti, nýbrž jen domněnky o udánlivém nahlížení do spisů
správce podstaty vysloveny, při čemž nebylo ani blíže vysvě-
tleno, jakým způsobem nahlížení do spisů správce podstaty
— tedy třetí osoby — k újmě konkursní podstaty a ve pro-